

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău
Judecător: S. Dimitriu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, V. Brașoveanu

Dosarul nr. 3ra-382/16

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru,
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larimar-Plus”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larimar-Plus” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 05 iunie 2015 și emisă o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2015, SRL „Larimar-Plus” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia de regularizare nr. 622 din 22 decembrie 2014, emisă de Biroul Vamal Chișinău, i-au fost recalculate drepturi de import în mărime de 418 997,84 lei.

Menționează că, temei pentru întocmirea deciziei de regularizare contestată a servit ordinul de control al Biroului Vamal Chișinău nr. 293 din 09 octombrie 2014, modificat prin ordinul nr. 324 din 18 noiembrie 2014, în baza căruia s-a efectuat în perioada 09 octombrie 2014 - 04 decembrie 2014 controlul ulterior prin audit post-vămuire vizând respectarea reglementărilor vamale și fiscale asupra mărfurilor puse în circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale în perioada 2010 - 2014 la SRL „Larimar-Plus”.

Susține că, din controlul efectuat a rezultat că, conform datelor statistice din sistemul informațional „Asycuda World”, de către întreprindere a fost efectuat un import de active materiale cu destinația includerii în capitalul social. A fost supusă controlului corectitudinea respectării destinației activelor materiale a căror

valoare depășește 3 000 lei pe unitate și al căror termen de exploatare depășește un an, importate conform declarației vamale în detaliu nr. 302719128 din 06 martie 2008, prin care a fost importat din Italia un autovehicul pentru utilizări speciale - autovehicul special pentru pompat beton (poziția tarifară 87059030), marca ASTRA, model HD7C 84.40, anul fabricației - 2003, vin cod ZCNH784402P510919, valoarea în vamă constituind 1 204 932,30 lei, care au beneficiat de facilitatea acordată la mărfuri (scutirea 702) și care erau destinate includerii în capitalul statutar (social) al întreprinderii, în conformitate cu prevederile art. 103 alin. (1) pct. 23) al Codului fiscal și art. 28 lit. q) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997.

Afirmă că, mecanismul de acordare a facilităților prevăzute în art. 103 alin. (1) pct. 23) al Codului fiscal și art. 28 lit. q) al Legii cu privire la tariful vamal, procedura de majorare a capitalului social, precum și particularitățile beneficierii de scutire de taxa vamală și de TVA în cazul importului activelor materiale destinate includerii în capitalul social al agentului economic sânt reglementate exhaustiv prin Hotărârea Guvernului RM nr. 102 din 30 ianuarie 2007, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale stabilite în art. 103 alin. (1) pct. 23) al Codului fiscal și art. 28 lit. q) al Legii nr.380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal.

Invocă că, ținând cont de faptul că mijlocul de transport auto nominalizat a fost înstrăinat în baza facturii nr. MZ2843680 din 13 decembrie 2011, echipa de audit în cadrul controlului audit post-vămuire a stabilit că prin înstrăinarea bunului nominalizat de către întreprindere nu au fost respectate prevederile art. 28 din Codul vamal (articol exclus prin Legea nr. 267 din 23 decembrie 2011, în vigoare din 13 ianuarie 2012).

Mai invocă că, organul vamal a considerat că de aceste mărfuri și servicii se poate dispune cu permisiunea organului vamal în condițiile reglementărilor nominalizate și în temeiul art. 35 din Codul vamal.

Menționează că, în final, echipa de audit în temeiul art. art. 1274 și 1275 alin. (1) lit. c) din Codul vamal, a conchis că a apărut obligația vamală, astfel, urmând a fi recalulate și încasate plăți vamale în sumă de 313 282,40 lei (taxă vamală – 60 246,62 lei; TVA – 253 035,78 lei) și majorarea de întârziere, care va fi calculată în conformitate cu art. 228 din Codul fiscal.

Consideră reclamantul că, decizia de regularizare nr. 622 din 22 decembrie 2014 este ilegală și emisă contrar prevederilor legii.

Susține că, activul material respectiv - autovehicul p/u utilizări speciale - autovehicul special pentru pompat beton (poziția tarifară 87059030), marca ASTRA, model HD7C 84.40, anul fabricației - 2003, vin cod ZCNH784402P510919, declarat organului vamal în baza declarației vamale în detaliu nr. 302719128 din 06 martie 2008 și care a fost pus în liberă circulație cu facilități vamale și fiscale condiționat și în funcție de motivul destinației lor finale, a fost utilizat exclusiv în scopul realizării acestor condiții și destinații finale mai mult de 3 ani.

Afirmă că, întreprinderea a beneficiat la momentul vămuirii de scutirea de TVA, deoarece a prezentat la depunerea declarațiilor vamale în detaliu toate

documentele prevăzute de pct. 13 din Hotărârea Guvernului RM nr. 102 din 30 ianuarie 2007 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale stabilite în art. 103 alin. (1) pct. 23) al Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997 și art. 28 lit. q) al Legii nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și anume, copia statutului persoanei juridice în capitalul social al căreia vor fi incluse activele materiale; copia contractului de constituire (dacă legislația prevede existența acestuia); copia hotărârii cu privire la formarea sau majorarea capitalului social cu activele materiale; decizia Camerei înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor și copia acesteia.

Invocă că, după trecerea a 3 ani, mijlocul de transport auto nominalizat, în baza facturii nr. MZ2845680 din 13 decembrie 2011, a fost comercializat, fiind corespunzător achitată TVA la bugetul public național în mărime de 78 417 lei, (copia facturii fiscale, în anexă).

Mai invocă că, atât condiția, cât și motivul destinației finale, la acordarea facilităților vamale la importul acestor mărfuri pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, au fost respectate de către întreprinderea importatoare pe parcursul a mai bine de 3 ani.

Menționează că, prin impunerea la obligații vamale suplimentare, organul vamal admite dubla impozitare a subiecților economici, ceea ce este contrar reglementărilor în vigoare.

Sustine că, la emiterea actului administrativ contestat nu s-a ținut cont de modificările și completările operate la art. 35 din Codul vamal, care a fost completat cu alineatul (11), care prevede că mărfurile care au fost puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale până la 01 ianuarie 2014 pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care au fost importate în condițiile prevăzute la alin. (2), iar alin. (2) al aceluiași articol prevede că mărfurile pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care au fost importate, fără achitarea drepturilor de import, după expirarea termenului de 3 ani din momentul obținerii facilităților, dacă legislația pentru aplicarea facilităților fiscale și vamale nu prevede altfel.

Afirmă că, în decizia de regularizare și actul de audit post-vămuire a fost indicat că prin înstrăinarea bunului nominalizat de către societatea auditată nu au fost respectate prevederile art. 28 din Codul vamal, articol care a fost abrogat, iar conform art. 47 din Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, acțiunea actului legislativ încetează dacă acesta este abrogat, respectiv, pârâtul în mod abuziv, utilizează reglementări abrogate și în cadrul controlului ulterior a ignorat prevederile imperative ale alin. (II) art. 35 din Codul vamal, în vigoare (09 mai 2014) la data efectuării controlului.

Pîrîtul la întocmirea actului administrativ contestat, nu a ținut cont de faptul că mărfurile nominalizate au fost înstrăinate după 3 ani din data acordării facilităților vamale fiscale, iar conform art. 6 alin. (2) și (3) din Codul civil, Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

Solicită reclamantul SRL „Larimar-Plus”, anularea deciziei de regularizare

nr. 622 din 22 decembrie 2014, emisă de către Biroul vamal Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 05 iunie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat decizia de regularizare nr. 622 din 22 decembrie 2014, emisă de către Biroul Vamal Chișinău. S-a respins cerința de încasare a cheltuielilor de judecată ca fiind neprobată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău, casată hotărârea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 05 iunie 2015, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Larimar-Plus” s-a respins.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 ianuarie 2016, SRL „Larimar-Plus” prin intermediul avocatului Glușenco Eugeniu (mandat nr. 0770471) a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurentul a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural. Totodată, indică că probele anexate la materialele cauzei au fost apreciate arbitrar.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 09 noiembrie 2015 (f.d. 155), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acestora, recursul se consideră declarat în termen.

La 11 februarie 2016, Biroul Vamal Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) CPC, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 martie 2016, recursul SRL „Larimar-Plus” a fost declarat admisibil.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și referința prezentată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente:

Conform art. 442 alin. (1) CPC *„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.”*

Conform art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, *„instanța de recurs după ce examinează recursul este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe”*.

În conformitate cu art. 1 al. (2) din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său nerecunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în

termen legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competentă pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În conformitate cu art. 24 al. (3) din Legea contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În conformitate cu art. 25 al. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 130 al. (1, 3) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Conform art. 127¹³ Cod Vamal „(1) Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției obligației vamale și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal. (2) Titularul obligației vamale semnează decizia de regularizare chiar și în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.”

În acest context legal, Colegiul reține că în baza prevederilor Codului vamal (art. 202¹), a Ordinului Serviciului Vamal nr. 63-0 din 11.01.2013 cu privire la aprobarea Normelor metodologice privind realizarea controlului ulterior prin audit post-vămuire și reverificarea declarațiilor vamale, precum și a Ordinului de control nr. 293 din 09.10.2014, modificat prin ordinul nr. 324 din 18.11.2014 (f.d. 59-60), de secția control ulterior din cadrul Biroului Vamal Chișinău, s-a efectuat în perioada 09.10.2014 - 04.12.2014, controlul ulterior prin audit post-vămuire vizând respectarea reglementărilor vamale și fiscale asupra mărfurilor puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale în perioada 2010 - 2014 la „Larimar-Plus” S.R.L. din mun. Chișinău. bd. Dacia. 44, înregistrată la Camera înregistrării de Stat sub nr. MD 0007264, codul fiscal nr. 1003600169570 (f.d. 16).

Conform extrasului CÎS (f.d. 16), întreprinderea supusă controlului are ca obiect de activitate: comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și produse din tutun; închirierea mașinilor și echipamentelor pentru construcții; alte activități de servicii prestate în principal întreprinderilor.

Conform actului de audit post vămuire nr. 56.14/3 din 05.12.2014, copia anexată la dosar (f.d. 39), în baza datelor statistice din sistemul informațional „Asycuda World”, de către întreprindere a fost efectuat un import de active

materiale cu destinația includerii în capitalul social, a fost supusă controlului corectitudinea respectării destinației activelor materiale a căror valoare depășește 3000 lei pe o unitate și al căror termen de exploatare depășește un an, importate conform declarației vamale nr. 3027I9128 din 06.03.2008, care au beneficiat de facilitatea acordată la importul de mărfuri (scutirea 702) și care erau destinate includerii în capitalul statutar (social) al întreprinderii.

Potrivit aceluiași act, în baza declarației vamale nr. 3027I9128 din 06.03.2008, întreprinderea „Larimar-Plus” SRL a importat din Italia „autovehicul pentru utilizări speciale - autovehicul special pentru pompă beton” (poziția tarifară 87059030), marca ASTRA, model HD7C 84.40, anul fabricației - 2003, vin cod ZCNH784402P510919, valoarea în vamă constituind 120 4932,30 lei. Activul material sus-menționat a fost destinat includerii în capitalul social al întreprinderii, astfel „Larimar-Plus” S.R.L. beneficiind de facilitatea fiscală stabilită în art. 103 alin. (1) pct. 23) al Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997 și art. 28 lit. q) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.1997 (abrogat prin Legea nr. 178 din 11.07.2012, în vigoare din 01.01.2013), reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 102 din 30.01.2007 (în vigoare la data acordării scutirii), codul scutirii în declarația vamală fiind 702.

În conformitate cu prevederile art. 103 alin. (1) pct. 23) al Codului fiscal și art. 28 lit. q) din Legea cu privire la tariful vamal nr 1380-XIII din 20.11.1997 (norme legale de acordare a scutirii la momentul vămuirii), TVA și taxa vamală nu se aplică la importul activelor materiale a căror valoare depășește 3000 lei pentru o unitate și al căror termen de exploatare depășește un an (în continuare - active materiale), destinate includerii în capitalul social în modul și în termenele prevăzute de legislație.

Cu referire la destinația finală a mărfurilor importate cu acordarea de facilități vamale și fiscale importate în baza declarației vamale nr. 3027I9128 din 05.03.2008, Colegiul reține că instanța de fond justificat a constatat că autovehiculul special pentru pompă beton, marca ASTRA model HD7C 84.40, anul fabricației - 2003, vin cod ZCNH784402P510919, importat în baza declarației vamale nr. 3027I9128 din 06.03.2008 și inclus în capitalul social al întreprinderii „Larimar-Plus”, a fost înstrăinat în baza următoarelor acte confirmative și anume: factura seria, nr. MZ2843680 din 13 decembrie 2011, contractul de vânzare - cumpărare f/n din 01.12.2011 și actului de primire-predare f/n din 01 decembrie 2011, încheiate între „Larimar-Plus” S.R.L. și Ciobanu Anatolie (IDNP 0990903246707), copii anexate la dosar (f.d. 8, 58, 38).

În actul de audit post-vămuire (f.d. 40), susținut de reprezentantul părâtului-intimat Biroul Vamal Chișinău în ședință, s-a motivat că, prin înstrăinarea autovehiculului special pentru pompă beton, marca Astra HD7C 84.40, vin cod ZCNH784402P510919 de către „Larimar-Plus” SRL nu au fost respectate prevederile articolului 28 a Codului Vamal care stipula că „mărfurile și mijloacele de transport puse condiționat în circulație, pentru care au fost stabilite facilități vamale pot fi utilizate numai în scopul pentru care au fost stabilite facilitățile. Utilizarea acestor mărfuri și mijloace de transport în alte scopuri poate fi permisă numai de organul vamal cu condiția plății drepturilor de import sau drepturilor de

export și a îndeplinirii altor cerințe prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative. De aceste mărfuri și servicii se poate dispune cu permisiunea organului vamal în condițiile prezentului articol” și articolului 35 a Codului Vamal „în cazul când mărfurile sânt puse în liberă circulație la drepturi de import reduse sau zero pe motivul destinației lor finale, acestea rămân sub supraveghere vamală. Supravegherea vamală se încheie când condițiile prevăzute pentru acordarea unor drepturi de import reduse sau zero încetează a mai fi aplicate sau în cazul când mărfurile sânt exportate sau distruse. Utilizarea mărfurilor pe parcursul a cel puțin 3 ani în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea drepturilor de import reduse sau zero este permisă cu condiția achitării drepturilor de import” (norme legale la momentul înstrăinării).

În baza acestor argumente s-a concluzionat de către intimatul Biroul Vamal Chișinău că, în temeiul art. 127 alin. (1) lit. c) și art. 127⁴ Cod vamal, conform căruia, „obligația vamală apare în cazul utilizării mărfurilor în alte scopuri decât cele stabilite prin destinația finală a acestora, cu excepția exportului, dacă în această bază au beneficiat de un tratament tarifar favorabil” respectiv „la scoaterea ilegală a mărfurilor supuse drepturilor de import de sub supraveghere vamală” obligația vamală apare la data când mărfurile sânt scoase de sub supravegherea vamală. Prin nerespectarea prevederilor art. 28 și art. 35 Cod Vamal al RM (norme legale la momentul înstrăinării), în temeiul art. 127⁴ alin. (1), art.127⁵ alin. (1), lit. (c), art.129, art. 129, art. 202³ lit. (e), art. 202⁷ din Codul vamal al Republicii Moldova nr. 1149-XIV din 20.07.2000 a fost recalculată obligația vamală, în sumă de 313 282,40 lei constituită din (taxa vamală - 60246,62 lei, TVA - 253035,78 lei) și majorarea de întârziere care este calculată în conformitate cu art. 228 Cod fiscal al RM nr. 1163-XII din 24.04.1997 (f.d. 41).

În temeiul art. 127¹³ Cod Vamal al RM suscitată a fost întocmită Decizia de regularizare nr. 622 din 22.12.2014 și anexa la aceasta (f.d. 14, 15).

În această conjunctură de fapt și de drept, Colegiul reține că de către instanța de apel eronat a fost constatat ca fiind legală Decizia de regularizare nr. 622 din 22.12.2014, ultima fiind contrară legislației, bazată pe interpretarea eronată a legislației în vigoare din considerentele ce urmează:

Autovehiculul special p/u pompat beton, marca ASTRA, model HD7C 84.40, anul fabricației 2003, vin cod ZCNH784402P510919, declarat organului vamal în baza declarației vamale în detaliu nr. 302719128 din 06.03.2008, conform explicațiilor pârâtului-intimat necontestate de reclamantul-recurent, a fost utilizat exclusiv în scopul realizării condițiilor și destinației finale, mai mult de 3 ani de la import, până la momentul vânzării acestuia, și anume - până la 01.12.2011 conform contractului (f.d. 38), sau data de 13.12.2011 conform facturii (f.d. 8), adică aproximativ 3 ani și 6 luni.

Astfel, după trecerea a 3 ani, mijlocul de transport auto nominalizat în baza facturii nr. MZ2843680 din 13 decembrie 2011, a fost comercializat, fiind corespunzător achitat TVA la bugetul public național în mărime de 78 417 lei (f.d. 8, 61, 62).

Totodată, Colegiul reține că, instanța de fond justificat a constatat că atât condiția, cât și motivul destinației finale, la acordarea facilităților vamale la importul acestor mărfuri pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, au fost respectate de către întreprinderea importatoare pe parcursul a peste 3 ani, iar prin impunerea la obligații vamale, se atinge o dublă impozitare a reclamantului, ceea ce este contrar reglementărilor Codului Fiscal și ale Codului Vamal și practicii judiciare naționale (f.d. 56).

Colegiu reține ca întemeiate concluziile instanței de fond conform cărora, la emiterea actului administrativ contestat, nu s-a ținut cont de modificările și completările operate (Legea nr. 64 din 11.04.2014, în vigoare din 09.05.2014) la art. 35 al Codului Vamal care a fost completat cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins: *„Mărfurile care au fost puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale până la 1 ianuarie 2014 pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care au fost importate în condițiile prevăzute la alin. (2)”*, iar în conformitate cu alin. 2) al aceluiași articol *„Mărfurile pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care au fost importate, fără achitarea drepturilor de import, după expirarea termenului de 3 ani din momentul obținerii facilităților, dacă legislația pentru aplicarea facilităților fiscale și vamale nu prevede altfel.”*

În acest context, Colegiul reține că conform art. 6 al. (2) Cod Civil, *„Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.”*

Astfel, din conținutul acestor reglementări rezidă faptul că, legiuitorul a reglementat retroactiv și raporturile juridice în derulare privind mărfurile care au fost puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale introduse pe teritoriul vamal până la data de 1 ianuarie 2014, fără a specifica careva termene în interiorul căruia s-a efectuat importul cu facilități vamale și fiscale, iar unde legea nu distinge, nici persoana care aplică legea nu are dreptul să facă distincție.

Mai mult, în decizia de regularizare și actul de audit post-vămuire este indicat că prin înstrăinarea bunului nominalizat de către societatea auditată nu au fost respectate prevederile art. 28 a Codului Vamal care stipula că *„mărfurile și mijloacele de transport puse condiționat în circulație, pentru care au fost stabilite facilități vamale pot fi utilizate numai în scopul pentru care au fost stabilite facilitățile. Utilizarea acestor mărfuri și mijloace de transport în alte scopuri, poate fi permisă numai de organul vamal cu condiția plății drepturilor de import sau drepturilor de export și a îndeplinirii altor cerințe prevăzute de Codul Vamal și de alte acte normative”*, articol care a fost abrogat, iar în conformitate cu art. 47 a Legii nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative, acțiunea actului legislativ încetează dacă acesta este abrogat, astfel reprezentantul pârâtului-intimat la emiterea deciziei contestate și efectuarea controlului ulterior, în mod contrar prevederilor citate, a aplicat reglementări abrogate și în cadrul controlului ulterior a ignorat prevederile imperative ale art. 35 a Codului Vamal în vigoare (09.05.2014) la data efectuării controlului.

Colegiul reține și faptul că, instanța de fond justificat a concluzionat și asupra faptului că, la întocmirea actului administrativ contestat, nu s-a ținut cont de faptul că mărfurile nominalizate au fost înstrăinate după 3 ani din data acordării facilităților vamale și fiscale, iar în conformitate cu art. 6 alin. (2) suscitată, legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

Conform art. 6 alin. (3) Cod Civil, de la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel. Prin urmare, legea nouă (art. 35, alineatul (1¹) Cod Vamal) expres reglementează că mărfurile care au fost puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale până la 1 ianuarie 2014, pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care au fost importate, fără achitarea drepturilor de import, după expirarea termenului de 3 ani din momentul obținerii facilităților, dacă legislația pentru aplicarea facilităților fiscale și vamale nu prevede altfel.

Astfel, contrar argumentelor invocate de pârâțul-intimat, conform cărora s-ar aplica în speță prevederile art. 6 al. 1 Cod Civil, conform cărora legea nouă nu are caracter retroactiv, nu modifică și nu desființează situațiile juridice constituite anterior, acest text de lege nu este aplicabil, deoarece prin prevederea enunțată de la art. 35 alin. 1¹ Cod Vamal, însăși legiuitorul a calificat situațiile mărfurilor importate anterior datei de 1 ianuarie 2014, cu calificativele celei din cazul de față, anume legiuitorul calificând-o ca o situație în curs de realizare cu reglementarea expresă a acesteia, și nu ca o situație juridică stinsă.

Totodată se rețin și argumentele reclamantului-recurent că, conform normelor-principiu prevăzute la art. 61 al Codului Vamal și art. 11 al Codului Fiscal, toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea plătitorului vamal/contribuabilului.

Prin urmare, Colegiul reține că argumentele pârâțului-intimat că, odată cu completarea art. 35 din Codul Vamal cu alin (1¹) legislatorul s-a referit la mărfurile care au fost puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale până la 1 ianuarie 2014, pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care au fost importate fără achitarea drepturilor de import, după expirarea termenului de 3 ani din momentul obținerii facilităților, dacă legislația pentru aplicarea facilităților fiscale și vamale nu prevede altfel, dar nu mai devreme de la data abrogării art. 28 Cod Vamal care a avut loc la 13.01.2012, pe când vânzarea mărfii a avut loc 13.12.2011, ceea ce ar demonstra că fapta a fost consumată și SRL „Larimar-Plus” a încălcat prevederile legale în vigoare odată ce a vândut marfa ce se afla sub supraveghere vamală fără achitarea drepturilor de import, acțiuni ce ar fi dus la prejudicierea bugetului de stat a RM - sânt contrare prevederilor legale expuse, or legiuitorul nu face distincție asupra mărfurilor care au fost sau nu înstrăinate după expirarea termenului de trei ani, indicând expres categoria mărfurilor la care se referă textul de lege aplicabil - mărfurile care au fost puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale pe motivul destinației lor finale până la 1 ianuarie 2014, permițând înstrăinarea acestora la expirarea termenului de 3 ani, iar faptul că bunul a fost

înstrăinat înainte de intrarea în vigoare a prevederii enunțate, nu exclude aplicabilitatea acestor prevederi asupra situației din speță, deoarece la emiterea actului de control și deciziei, organul vamal urma să aplice prevederile în vigoare la momentul examinării cazului, fără a aplica prevederi abrogate, prin ce le-a aplicat în mod retroactiv, în mod contrar art. 6 Cod Civil.

Sistematizând prevederile legale expuse mai sus, raportate la circumstanțele stabilite, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de fond, legal și întemeiat a admis cererea SRL „Larimar-Plus” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind întemeiată, cu anularea deciziei nr. 622 din 22.12.2014 emisă de Biroul Vamal Chișinău, ultima fiind contrară legislației.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Larimar-Plus” fiind întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larimar-Plus”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 și se menține hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 05 iunie 2015, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larimar-Plus” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ion Druță